

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 221.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059714304/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdall

Ja, Keiser var han, som jeg veed,
Og Karl han var, alt som han heed,
For Hat, for Spir og Krone.

Han gik saa frank, han gik saa frie
Alt over Alpeffelde,
Og tvang det siunkne Lombardie
Alt under Frankevælde;
Han gik i Øst og Vest og Nord,
Og vilden Saxer, stolten Mohr
Sig maatte for ham bøie.

Men det er Skiemt af gamle Sikjald,
Om end ei Tant saa ganske,
At med ham stod i Ronceval
Den kiække Holger Danske.
De sammen gik i Arvetal,¹⁾
Men dog sin Kamp i Ronceval
Har Holger end tilgode.

Nei Andet saae den Keiser fin
Paa Borg fra høien Svale,
Saae under sorte Seil paa Rhin
De gyldne Stavne prae,
Og under Seil i Lyfting stod,
Som Godefred, ei Fredegod,
Den diærve Holger Danske.

Den Keiser sukked i sin Aand,
Han saae uvordne Dage,
Han saae sit Spir i Holgers Haand
Og maatte sig vel klage;
Hvad hialp det, om han Danmark vandt,
Naar Visen gik, og det var sandt:
»De Danske boe paa Havet.«^{*)}

^{*)} Somme kan det dog maaskee fornøie, her at mindes om det saa historisk mærkelige latinske Vers om den Jydske Kong Haralds Døds i Ingelheim, af den samtidige Ermold Nigellius (*Scriptor. Res. Danic. T. 1.*) og her især disse Linier:

*Gens erat -- antiquum cui perfidus angvis
Liquerat errorem sustuleratq. Deum*

Hi ponuli veteri cognomine Deni

¹⁾ 3: Stamtafle.